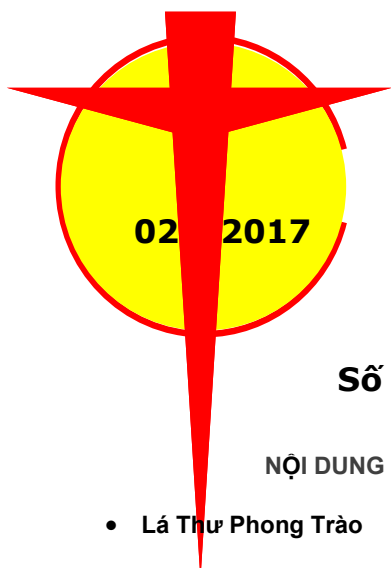

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 214

NỘI DUNG

• Lá Thư Phong Trào	1
• Sứ Điệp Mùa Chay 2017	2
• Mùa Tình - Thơ	3
• Tâm Tình Mùa Chay	4
• Những Bàn Tay... (TNB)	5
• Sớ Táo Quân (TTP - PTH)	7
• Hồng Ân Chúa (Joseph NHT)	9
• Nhớ Tết Quê Nhà (E.Ng.)	10
• Chút Suy Tư Cuối Năm	11
• Con Nay Trở Về - Thơ	12

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trưởng Huấn Luyện

CN 12/03/17 & 02/04/17 : 14g30 -17g00

Tinh Tâm Mùa Chay & Ultreya

Thứ bảy 18/03/17

Ultreya

CN 23/04/17 : 14g30 -17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
<http://cursillovnau.free.fr>
 eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
 38 Rue des Épinettes
 75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701

LÁ THƯ PHONG TRÀO

Mùa Chay là con đường hy vọng

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Mới đầu năm Đinh Dậu, mà tình hình thế giới đã có vẻ rối beng. Thêm vào những cuộc tranh chấp, khủng bố đẫm máu còn đang tiếp diễn ở Trung Đông, là tình hình chính trị bấp bênh ở trên toàn thế giới. Cuộc bầu cử ở Hoa Kỳ đưa lên ngôi vị Tổng Thống một thương nhân với nhiều bất ngờ, gây hoang mang không ít cho hàng triệu người. Cuộc bầu cử tổng thống tại Pháp sắp tới cũng đầy những bấp bênh, có nguy cơ đưa xu hướng cực hữu lên nắm chính quyền. Vụ nước Anh ly dị với Liên Âu, vụ tổng thống Phi Luật Tân giết người nghiện hút... Trong nước ta thì nạn ô nhiễm môi trường, thiên tai, nhân tai, lụt lội. Với tất cả những ưu tư đó, liệu chúng ta có thanh thản bước vào Mùa Chay hay không ?

Rất may mắn, Sứ Điệp Mùa Chay 2017 của Đức Thánh Cha Phanxicô đã đến với chúng ta như một ngọn đèn sáng soi đường cho chúng ta. Mở đầu, ngài viết "Mùa chay là một sự bắt đầu mới, một con đường dẫn tới một điểm đến chắc chắn : Lễ Vượt Qua của sự Phục Sinh, chiến thắng của Đức Kitô trên cái chết". Ngài nhấn mạnh đến một trong ba nhân đức cốt yếu của Kitô giáo. Đó là Đức Cây Trông, nói theo bây giờ và như ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, là Niềm Hy Vọng. Niềm hy vọng Kitô giáo có những đặc điểm khác với những hy vọng khác. Hy vọng của người công giáo là chờ đợi một sự kiện chắc chắn sẽ xảy ra, vì đó là lời hứa của Thiên Chúa. Vì vậy vị cha chung chúng ta đã nhấn mạnh rằng : "Trong cây không bao giờ làm thất vọng !". Dĩ nhiên là ma quỷ luôn cám dỗ chúng ta rơi vào thất vọng, rơi vào chán nản, để chạy theo những điều hão huyền nó hứa. Thầy Chí Thánh của chúng ta đã trải nghiệm chuyện này sau 40 ngày chay tịnh trong sa mạc. Trong Mùa Chay kéo dài cũng 40 ngày của chúng ta, chúng ta hãy để tâm suy niệm về Đức Cây Trông, về Niềm Hy Vọng Kitô giáo của chúng ta. Giáo Hội đã đặt Đức Cây sau Đức Tin. Điều này không phải là không có lý do. Nếu không tin, nếu không xác tín vào Thiên Chúa Cha, vào Đức Kitô, vào Thần Khí thì khó mà chúng ta hy vọng vào các Đấng ấy. Trong Khóa Ba Ngày, Phong Trào chú tâm củng cố ba nhân đức đó cho chúng ta. Và chúng ta đã phó thác trong tay Thiên Chúa.

Mùa Chay cũng là thời gian để chúng ta bình tâm suy nghĩ, kiểm điểm lại mình. Cuộc sống hàng ngày đầy bon chen vất vả, thử thách gian nan... nhiều khi làm Đức Tin chúng ta hao mòn, mất đi phần nào Đức Trông Cây và như thế, con quỷ ích kỷ nó sẽ khiến chúng ta mù lòa, không nhìn thấy nhan thánh Chúa Giêsu trên khuôn mặt của những người anh em chúng ta, nhất là những người yếu hèn nhất, bé mọn nhất và nghèo khó nhất. "Tôi lỗi lầm cho chúng ta mù lòa", ĐGH Phanxicô đã nói. Ăn năn xám hối, trở lại với Chúa là mục đích chính của Mùa Chay. Giáo Hội khuyến khích chúng ta cụ thể hóa những việc đó bằng ba phương pháp : "chay tịnh, cầu nguyện và bố thí". Chúng ta đừng quên đây là ba điều cần làm, đừng bỏ sót điều nào.

Văn Phòng Điều Hành xin kính chúc Đức Ông Linh Hướng cùng toàn thể Quý Cha, Quý Thầy cùng Quý Anh Chị Mùa Chay Thánh 2017 sốt sắng để cùng hân hoan tiến đến sự phục sinh vinh hiển của Thầy Chí Thánh chúng ta.

Văn Phòng Điều Hành

Toàn văn Sứ Điệp Mùa Chay 2017 của Đức Giáo Hoàng Phanxicô

« *Lời Chúa là một hồng ân. Tha nhân là một hồng ân* »

Anh Chị Em thân mến,

Mùa Chay là một khởi đầu mới, là một con đường dẫn đến mục tiêu nhất định là lễ Phục Sinh, là chiến thắng của Chúa Kitô trên sự chết. Mùa Chay khẩn thiết kêu gọi chúng ta hoán cải. Kitô hữu được yêu cầu quay về với Thiên Chúa "với tất cả tâm hồn họ" (Joel 2:12), để từ khước việc hài lòng với những điều tầm thường và lớn lên trong tình bạn với Chúa. Chúa Giêsu là người bạn trung thành, là người không bao giờ bỏ rơi chúng ta. Ngay cả khi chúng ta phạm tội, Ngài kiên nhẫn chờ đợi sự trở lại của chúng ta ; và qua sự trông đợi kiên nhẫn như thế, Chúa cho chúng ta thấy sự sẵn sàng tha thứ của Ngài (x Bài giảng, 08 tháng 1 năm 2016).

Mùa Chay là mùa thuận lợi cho việc đào sâu đời sống tinh thần của chúng ta qua các phương tiện thánh hóa mà Giáo Hội mang đến cho chúng ta như ăn chay, cầu nguyện và bố thí. Cơ sở của tất cả những điều này là Lời Chúa, mà trong suốt mùa này, chúng ta được mời gọi lắng nghe và suy ngẫm sâu sắc hơn. Giờ đây tôi muốn suy tư trên dụ ngôn người đàn ông giàu có và ông Ladarô (Lc 16: 19-31). Chúng ta hãy để mình được linh hứng trong câu chuyện đầy ý nghĩa này, vì nó mang lại chìa khóa để hiểu những gì chúng ta cần phải làm để đạt được hạnh phúc chân thật và sự sống đời đời. Câu chuyện này khích lệ chúng ta hãy chân thành hoán cải.

Tha nhân là một hồng ân

Dụ ngôn bắt đầu bằng việc giới thiệu hai nhân vật chính. Người đàn ông nghèo được mô tả chi tiết hơn : ông đã thê thảm đến mức không còn sức để đứng dậy. Nằm trước cửa nhà người đàn ông giàu có, ông sống nhờ những mảnh bánh vụn rơi xuống từ bàn của người nhà giàu. Người ông đầy những vết lở loét và chó đến liếm các vết thương của ông (x. 20-21). Đây là một hình ảnh thật quá khổ đau ; nó mô tả một con người bất hạnh và đáng thương.

Cảnh này thậm chí còn gây ấn tượng hơn nữa nếu chúng ta để ý rằng con người nghèo khổ này được gọi là Ladarô : một cái tên đầy hứa hẹn, Ladarô có nghĩa là "Thiên Chúa hộ trì". Nhân vật này không phải là vô danh. Danh tính của ông được mô tả rõ ràng và ông xuất hiện như là một cá nhân với câu chuyện của mình. Trong khi ông hầu như là vô hình đối với người giàu có, chúng ta nhận ra ông như một ai đó quen thuộc. Ông trở thành một khuôn mặt, và như thế là một hồng ân, một kho tàng vô giá, một con người mà Thiên Chúa yêu thương và chăm sóc, mặc dù tình hình cụ thể của ông không hơn gì một kẻ bị ruồng bỏ (x Bài giảng, ngày 08 Tháng 1 2016).

Ladarô dạy chúng ta rằng tha nhân là một hồng ân. Tương quan đúng đắn với con người bao gồm việc nhìn nhận giá trị của họ với lòng biết ơn. Ngay cả một người nghèo nơi cổng nhà của người giàu cũng không phải là một điều cồng kềnh gây phiền toái, nhưng là một lời mời gọi hoán cải và thay đổi cuộc sống. Dụ ngôn này trước hết mời gọi chúng ta mở cửa lòng mình cho tha nhân vì mỗi người đều là một hồng ân, dù cho người ấy là láng giềng của chúng ta hay một người ăn xin vô danh. Mùa chay là mùa thuận tiện để mở cửa cho tất cả những ai đang túng quẫn và nhận ra nơi họ khuôn mặt của Chúa Kitô. Mỗi người trong chúng ta gặp gỡ những người như thế mỗi ngày. Mỗi cuộc sống mà chúng ta gặp gỡ phải là một ân sủng đáng được đón nhận, tôn trọng và yêu thương. Lời Chúa giúp chúng ta mở rộng đôi mắt để đón tiếp và yêu mến sự sống, nhất là khi sự sống ấy yếu ớt và mong manh. Nhưng để làm được như thế, chúng ta phải suy tư nghiêm chỉnh về những gì Phúc Âm nói với chúng ta về người giàu có.

Tội lỗi làm chúng ta đui mù

Dụ ngôn mô tả không thương tiếc những điều ngược lại khi nói về người đàn ông giàu có (x v. 19). Không giống như anh Ladarô nghèo, ông không có một cái tên ; ông chỉ đơn giản được gọi là "một người đàn ông giàu có". Sự sang trọng của ông đã được nhìn thấy nơi chiếc áo choàng lông lầy và đắt tiền. Vài màu tím thậm chí còn quý hơn vàng và bạc, và do đó đã được dành cho các thần linh (Giêrêmia 10: 9) và các vị vua (x. Thủ Lãnh 8:26), trong khi vài len mịn được dành cho một nhân vật gần như là thánh thiêng. Người đàn ông rõ ràng phô trương về sự giàu có của mình, và có thói quen biểu diễn nó hàng ngày : "ông ngày ngày yến tiệc linh đình" (câu 19). Nơi ông, chúng ta có thể thoáng thấy sự băng hoại của tội lỗi, tiến triển qua ba giai đoạn kế tiếp nhau : yêu mến tiền của, phù hoa và tự hào (x Bài giảng, ngày 20 tháng 9 năm 2013).

Thánh Tông Đồ Phaolô nói với chúng ta rằng "*cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc*" (1 Tim 6:10). Đây là nguyên nhân chính của tham nhũng và một nguồn mạch dẫn đến ghen tị, xung đột và nghi ngờ. Tiền bạc có thể thống trị chúng ta, thậm chí đến mức nó trở thành một thứ ngẫu tượng độc tài (Evangelii Gaudium, 55). Thay vì là một khí cụ phục dịch chúng ta để làm điều thiện và thể hiện tình đoàn kết với người khác, tiền bạc

có thể xiềng xích chúng ta và cả thế giới vào một thứ luận lý ích kỷ không còn chỗ cho tình yêu và gây trở ngại cho hòa bình.

Dụ ngôn sau đó cho thấy sự tham lam của người đàn ông giàu có làm cho ông ta ra hư không. Tính cách của ông ta được thể hiện qua dáng vẻ bề ngoài, nơi việc khoe khoang cho người khác thấy những gì ông có thể làm. Nhưng vẻ bề ngoài ấy chỉ che giấu một sự trống rỗng bên trong. Trong cuộc đời mình, ông chỉ là một tù nhân cho dáng vẻ bên ngoài, cho các khía cạnh hời hợt và phù du nhất của đời người (x. thượng dẫn., 62).

Bậc thấp nhất của sự suy thoái đạo đức này là niềm tự hào. Người đàn ông giàu có này ăn mặc như một vị vua và hành xử như một vị thần, mà quên rằng ông chỉ đơn thuần là một sinh linh hay chết. Đối với những người bị băng hoại vì mê mải sự giàu sang, không có gì tồn tại ở ngoài cái tôi của riêng họ. Những người xung quanh không có trong tâm mắt họ. Hậu quả của việc bỏ thiết với tiền bạc là một loại mù lòa. Người đàn ông giàu này không thấy những người nghèo, những người đang đói, đang bị thương, nằm ở cửa nhà mình.

Nhìn vào nhân vật này, chúng ta có thể hiểu tại sao Tin Mừng thẳng thừng lên án lòng yêu mến tiền của : "Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi Tiền Của được" (Mt 6:24).

Lời Chúa là một hồng ân

Trình thuật Phúc Âm về người đàn ông giàu có và anh Ladarô giúp chúng ta chuẩn bị tốt để tiến tới Lễ Phục Sinh. Phụng vụ Thứ Tư Lễ Tro mời gọi chúng ta đến với một kinh nghiệm khá tương tự như kinh nghiệm của người đàn ông giàu có. Khi linh mục đặt tro trên đầu chúng ta, ngài lặp lại những lời này : "*Hãy nhớ rằng mình là tro bụi, một mai rồi sẽ trở về bụi tro*". Cuối cùng, cả người đàn ông giàu có và người nghèo đều qua đời, và phần quan trọng của dụ ngôn này nằm ở đoạn nói về những gì diễn ra ở thế giới bên kia. Hai nhân vật đột nhiên phát hiện ra rằng "chúng ta đã chẳng mang gì vào cõi đời này, thì cũng chẳng mang ra được gì" (1 Tm 6: 7).

Chúng ta cũng thấy những gì xảy ra ở thế giới bên kia. Ở đó người đàn ông giàu có nỉ non cùng Abraham, là người mà ông gọi là "cha" (Lc 16: 24,27), như một dấu chỉ cho thấy ông ta thuộc về dân Chúa. Chi tiết này làm cho cuộc sống của ông ta xem ra mâu thuẫn đến tột cùng, vì cho đến thời điểm này, chưa hề có chỗ nào đề cập về mối quan hệ của ông với Thiên Chúa. Trong thực tế, không có chỗ cho Thiên Chúa trong cuộc sống của ông. Thần minh duy nhất của ông là chính mình.

Người đàn ông giàu có chỉ nhận ra Ladarô giữa những đau khổ của thế giới bên kia. Ông muốn người đàn

ông nghèo này làm giảm bớt đau khổ của mình bằng một giọt nước. Những gì ông van xin Ladarô cũng tương tự như những gì ông đã có thể làm nhưng không bao giờ làm. Abraham nói với ông : "Con ơi, hãy nhớ lại : suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi ; còn Ladarô suốt một đời chịu toàn những bất hạnh. Bây giờ, Ladarô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khổ nhọc." (c. 25). Trong thế giới bên kia, một loại công lý đang được phục hồi và những điều bất hạnh trong cuộc đời được cân bằng bởi điều tốt lành.

Dụ ngôn tiếp tục với việc đưa ra một thông điệp cho tất cả các Kitô hữu. Người đàn ông giàu có xin Abraham gửi Ladarô về cảnh báo các anh em của mình, là những người vẫn còn sống trên dương thế. Nhưng Abraham trả lời : "Chúng đã có Môsê và các Ngôn Sứ, thì chúng cứ nghe lời các vị đó" (câu 29). Bác bỏ lời phản đối của người đàn ông giàu có, Abraham nói thêm : "Môsê và các Ngôn Sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin đâu" (câu 31)..

Vấn đề thực sự người đàn ông giàu có vì thế được đặt lên hàng đầu. Cội rễ của tất cả căn bệnh của ông là sự thất bại không chú ý đến lời Thiên Chúa. Kết quả là, ông không còn yêu mến Thiên Chúa và càng ngày càng coi thường người láng giềng của mình. Lời Chúa sống động và mạnh mẽ, có khả năng chuyển đổi trái tim và dẫn chúng ta trở về với Chúa. Khi chúng ta đóng kín con tim chúng ta trước hồng ân Lời Chúa, chúng ta cũng đóng kín con tim của chúng ta trước ân sủng là các anh chị em của chúng ta.

Anh chị em thân mến,

Mùa Chay là mùa thuận lợi cho việc đổi mới cuộc gặp gỡ của chúng ta với Chúa Kitô, cho việc sống trong lời Ngài, trong các phép bí tích và nơi những người láng giềng của chúng ta. Chúa, là Đấng đã chiến thắng sự lừa dối của tên cám dỗ trong bốn mươi ngày trong sa mạc, chỉ cho chúng ta thấy con đường chúng ta phải đi. Nguyên xin Chúa Thánh Thần dẫn đưa chúng ta vào một cuộc hành trình thực sự của hoán cải, qua đó chúng ta có thể tìm lại hồng ân lời Chúa, được thanh tẩy khỏi những tội lỗi làm mờ mắt chúng ta, và phục vụ Chúa Kitô hiện diện nơi những anh chị em cùng quần của chúng ta. Tôi khuyến khích tất cả các tín hữu thể hiện tinh thần đổi mới này bằng cách chia sẻ trong các Chiến dịch Mùa Chay được thúc đẩy bởi nhiều tổ chức Giáo Hội tại những miền khác nhau trên thế giới, và nhờ thế sẽ làm thuận lợi cho nền văn hóa gặp gỡ trong cùng một gia đình nhân loại của chúng ta. Chúng ta hãy cầu nguyện cho nhau để khi chia sẻ trong chiến thắng của Chúa Kitô, chúng ta có thể mở cửa lòng chúng ta đối với người yếu thế và người nghèo. Khi đó chúng ta sẽ có thể trải nghiệm và chia sẻ đầy đủ niềm vui Phục Sinh.

Từ Vatican, ngày 18 tháng 10 năm 2016
Lễ Thánh Luca Tông Đồ Thánh Sứ

Tâm Tình Mùa Chay

Thấm thoát mà đã vào mùa chay rồi, mùa của sám hối lại về nhắc nhở tôi ba việc chủ yếu phải làm : ăn chay, cầu nguyện và bố thí, dọn mình trong sạch để đón mừng Chúa Kitô Phục Sinh. Chúa nhân từ đang chờ đợi con người từ bỏ tội lỗi để quay về cùng người Cha nhân lành. Từ ngày được rửa tội, tôi ít khi ý thức phải nhận tro xúc trên trán để cảm nhận thân phận tro bụi của mình. Bây giờ được học hỏi, hiểu biết nhiều hơn về tôn giáo của mình, tôi siêng năng đi nhà thờ ngày thứ tư Lễ Tro. Ngày hôm đó, khi đón nhận dấu thánh giá với tro trên trán từ tay linh mục, tôi nhắm mắt trân trọng phút giây hạnh phúc ngắn ngủi nhưng tràn đầy, hạnh phúc được xúc tro, vì “ Lạy Chúa, con chỉ là tro bụi và thân phận tro bụi thấp hèn này đã được Chúa yêu thương mở lượng hải hà cứu độ”.

Cách đây vài ngày tôi có trao đổi với một người bạn ngoại đạo về đề tài gọi là “sám hối”. Tôi vẫn nghĩ rằng, khi con người lầm lỗi mà nơi sâu thẳm của tấm lòng biết ăn năn hối lỗi thì cũng sẽ được thứ tha, bởi vì khi một người thành thật tình ngộ thì chính Chúa Cha Nhân Lành đã vui mừng đón nhận sự quay về của người lạc bước, hướng gí chúng ta ! Nhưng người bạn đó lại tỏ ra khắt khe, không tha thứ cho những người sám hối. Vì người đó lý luận rằng : “ Nếu con người không làm tội thì đâu cần phải sám hối ” ! Ôi sao mà khó thế ? Sống trên đời có ai không vấp ngã ? Có ai không phạm tội hoặc nhỏ hoặc lớn ? Thêm nữa, đứa em lại nói với tôi : “ Khi xưa chị ‘dữ dằn’ lắm mà, sao bây giờ chị lại ngoan đạo thế ? Chưa chắc gì chị được lên Thiên Đàng đâu đó nha... “. Mà cũng phải, những lỗi lầm của tôi thì ôi thôi nhiều lắm lắm kể ra không hết, toàn là những tội nghiêm trọng ! Cho nên tôi không dám tin rằng Chúa sẽ tha thứ gánh nặng tội lỗi của tôi đâu. Nhưng cứ mỗi lần Mùa Chay trở về cũng là dịp để tôi nhìn lại những tội lỗi, thiếu sót của mình đối với Chúa, đối với gia đình, đối với tha nhân. Tôi xét mình xưng tội, ăn năn, xin ơn cứu rỗi để tâm hồn được nhẹ nhàng, cho đời sống đức tin thêm vững vàng, và để chỉ cần được rước Chúa vào lòng là đủ cho tôi thêm niềm tin, cậy trông và hy vọng để tiếp tục cuộc sống hàng ngày rồi.

Đã từ lâu rồi, tôi có chuyện xích mích với một người bạn, mặc dầu vậy tôi vẫn luôn nghĩ đến người đó với nỗi buồn man mác, không biết làm cách nào để liên lạc lại với người ta. Chuyện thật sự chẳng có gì gọi là ‘gây cấn’ cả, nhưng tánh tôi thì tự ái lắm, cái tự ái cao hơn cả núi ! Cho dù tôi lầm lỗi hay không lầm lỗi đi chăng nữa thì chắc chắn tôi không phải là người ‘xung phong’ bước tới đầu tiên...

Và cách đây không lâu, người đó điện thoại cho tôi. Bất ngờ quá, tôi thật sự không tin rằng người đó lại chủ động xin lỗi tôi như vậy. Tôi nghĩ, có lẽ Chúa đã đem người đó trở lại cho tôi. Chúa biết tôi lì lợm, cứng cỏi, cố chấp, lòng luôn chất chứa những hòn giận, không chịu thua ai, nên có lẽ vì thương con, nên Chúa đã đem lại cho con niềm vui bất ngờ trong Mùa Chay này. Tạ ơn Chúa ! Dù trong mọi hoàn cảnh nào, lạy Chúa, xin cho con biết nhịn nhục, hạ thấp bản thân, mạnh mẽ bước thêm bước nữa nắm lấy tay anh em mà không phải đắn đo suy nghĩ, Chúa nhé...

“Ăn chay” trong Kitô giáo là như thế nào ? Thật sự trước đây tôi chưa hiểu thấu đáo, mà chỉ biết đại khái là ‘kiêng ăn thịt’ thế thôi. Rồi sau này tôi được một người bạn giải thích thêm là ăn chay thì không được ăn no nê như mọi bữa, phải hãm mình, không được ăn tham. Nếu có thêm ăn của ngon vật lạ trong lúc này thì phải biết hy sinh ‘nhịn’, nghĩ đến những người nghèo đói túng thiếu, hãm mình ăn vừa phải thôi. Không phải chỉ nhờ có cơm bánh con người mới sống đầy đủ hạnh phúc, mà còn cần đến Lời Chúa, kinh nguyện, những của ăn thiêng liêng. Trong mùa chay này tôi sẽ gắng sức hãm mình để tưởng nhớ đến những người kém may mắn. Trên thế giới này, có nhiều người vẫn còn nghèo đói thiếu ăn thiếu mặc, có những kẻ luôn còn lo âu phiền muộn, có nhiều người vẫn còn đang yếu đau bệnh hoạn. Tôi ước muốn hòa mình, dang hai tay ưu ái đón lấy tất cả để chia sẻ với họ cái đói, xoa dịu với họ cái khổ. Tôi không thể sống thờ ơ lãnh đạm trước từng nỗi đau ấy. Tôi muốn những người đó cảm nghiệm rằng đâu đây, có rất nhiều người đang nghĩ đến họ, không bỏ rơi họ. ...

Lạy Chúa từ nhân, xin dẫn dắt con, giúp con sống đẹp mùa chay, sống trọn vẹn đức bác ái, thực thi những điều căn bản Chúa dạy, xin mở rộng lòng con để đón nhận ơn cứu độ và hồng ân Chúa ban. Chúa đã khơi cho con ước muốn đổi mới đời sống tâm linh, cho con nhận ra những thiếu sót lỗi lầm đã làm con xa Chúa. Xin Chúa giúp con hoán cải đời sống còn lại của con để con trở nên hoàn thiện như lòng Chúa Cha mong ước. Tạ ơn Chúa cho con cơ hội Mùa Chay này để con ăn chay, sám hối và chia sẻ.

MA/VTT * Tháng 3, 2017

Những bàn tay trong đời

Chiều nay nắng đầy, khác hẳn thời tiết giá buốt mây giăng kín cả bầu trời những ngày trước đây...Tìm được chút nắng chiều cuối đông như hôm nay thật hiếm hoi ! Có nắng, nhưng cái lạnh còn vương lại của những ngày đông chưa dứt hẳn giữ chân tôi thơ thẩn trong nhà. Căn hộ chỉ hơn bảy chục thước vuông nhưng chiều nay sao thấy rộng thênh thang. Cả không gian nhỏ hẹp ngập nắng chiều, nhưng trong tôi vẫn cứ dằng dặc trống vắng ?! Ký ức đưa tôi về chân trời nắng cũ những ngày tháng xa xưa, nơi mỗi chiều nắng ngả từng có đôi tay hằn nét gió sương của mẹ, bàn tay đã vuốt ve, nâng niu tôi những ngày thơ bé, bàn tay đã từng chăm sóc tôi quên cả đêm dài khi trở trời trái gió, và cũng bàn tay đó đã dìu tôi vào đời.

Những ngày dài trên sân trường cũ cũng đã từng có những bàn tay nắm, bàn tay buông, đến nay tất cả chỉ còn là kỷ niệm. Hết năm tháng tuổi trường xưa, tôi bước vào trường đời. Mỗi cảnh, mỗi bàn tay đưa tới mang theo những mong ước riêng tư. Tay nắm rồi tay buông...Có những bàn tay nắm chặt một lần vẫn còn hơi ấm mãi, để rồi những chiều trống vắng như hôm nay, ký ức lại dễ tìm về bàn tay thuở đó. Một bản tình ca của nhạc sĩ Anh Việt Thu tôi vẫn thích ngâm nga mỗi khi nhớ 'bàn tay mẹ', nhớ chân trời cũ. Tôi thấy tâm tư có gặp gỡ rung cảm của hơi ấm bàn tay qua dòng nhạc Anh Việt Thu viết : " *Bàn tay nắm ngón mưa sa, Dịu anh trong tiếng thở, Đưa tiễn anh đi vào đời, Mẹ Việt Nam ơi ! Hai mươi năm ngăn lối rẽ đường về ...*". Ông muốn tìm về điểm hẹn, tìm bàn tay mẹ nồng ấm, nhưng "hai mươi năm" có những bàn tay cứ "ngăn lối rẽ đường về !". Đường về "quả lăm gian truân" ! Sao cứ ngăn, cứ chặn, nhưng ông vẫn ước mơ, vẫn "khắc nguyện lời thề". Nguyện một ngày "Đàn chim nhỏ bay khắp trời Việt Nam mền yêu". Đường tôi đi cũng chẳng thiếu, cũng dầy dẫy bàn tay "Ngăn lối rẽ đường về" ! Nhưng lại là con đường Người hướng lộ bảo tôi phải bước tới. Bàn tay Ngài nắm chặt tay tôi, nhắc nhở tôi "đừng sợ".

Những chuỗi ngày dài rã rời, mệt mỏi, khi những bàn

tay lẽ ra thân thiết, nắm chặt lại buông lơi ! Khi tôi tưởng chừng có những bàn tay cứ "Ngăn lối rẽ đường về" thì "Bàn Tay" tín trung của Thiên Chúa lại vẫy gọi : " Có người phụ nữ nào có thể quên con mình, và không yêu thương con bà đã sinh ? Giả như có người mẹ quên con mình, *Ta sẽ chẳng bao giờ quên con* " (Is. 49 , 15)

Những bàn tay trong đời nắm rồi buông, đưa ra trong do dự, kể cả những bàn tay không hơi ấm. Nhưng Đấng " Sẽ chẳng bao giờ quên tôi" dù bàn tay tôi lạnh ngắt, do dự, chẳng muốn chìa tay cho ai lại nhắc tôi đưa đôi tay chuyển hơi ấm Tình-Ngài tới mọi bàn tay đang trĩu nặng vì bị " Ngăn lối đường về " như chính bản thân tôi đã và đang được bàn tay yêu thương Thiên Chúa dẫn đưa, chăm sóc, nâng tôi dậy khi bước chân tôi quên cả lối về ! Có những đôi bàn tay tôi chưa bao giờ được nắm, hay chẳng dám nắm, lẽ thường tình là những bàn tay có khoảng cách tưởng thật xa, nhưng lại là những bàn tay thật gần, những bàn tay không hề " ngăn lối đường về ", mà lại là những bàn tay vẫy gọi chuyển hơi ấm của Bàn Tay Đấng " Sẽ chẳng bao giờ quên tôi ".

Quả là cũng hình hài " Bàn tay nắm ngón mưa sa", nhưng là bàn tay chuyển hương hoa Tình Trời. Bàn tay nắm ngón giữa đời, nhưng là nắm ngón Tình Trời đưa duyên. "Lạy Ngài, xin cho con được thấy" (Lc. 18, 41)

Tôi nguyện cầu cho mắt tôi được thấy lối Chúa muốn tôi đi, đường tôi về qua bàn tay Ngài vẫy gọi ; thấy những bàn tay đang cần tôi nắm bắt, đỡ nâng, đồng hành như chính Đấng chẳng bao giờ quên tôi đã và đang nắm chặt tay tôi cùng sánh bước.

(Trần Nguyên Bình)

Mừng Xuân Giáo Xứ năm nay
Khởi đầu trước Tết, kết ngày Mùa Chay.
« Sillo » gần hết Xuân rồi
« Treya » họp nhóm mới ngồi cùng nhau.
Dâng lời kính Chúa, nguyện cầu
Vui Xuân, đổi mới, trao nhau Tình Trời.
« Rollo » không chỉ một người
Nhưng là tất cả nụ cười "Tình Xuân".
Câu ca, câu đố, chảy tuôn,
Câu hò câu hát, xuất nguồn tại Tâm.
Lời cầu, lời chúc, lời ngậm,
Trao nhau ngậm nguyện uyên thâm xoắn lòng.
« Treya » vẫn tắt vừa xong,
Cùng nhau dâng lễ vào trong nguyện đường.
Lễ rồi, tiệc Tết cao lương,
Cùng nhau trong Chúa thân thương vui cười.
(ĐH Ultreya 26.02.2017 * Thanh Hương T.V.C.)

Cô bé cùng cha đi ngang qua cầu gỗ nhỏ, gặp
ghềnh. Cha trấn tĩnh hỏi con gái :

« Con nắm tay cha, để khỏi ngã xuống sông ».

« Không. Cha ơi. Cha nắm tay con đi ! »

« Như vậy có gì khác đâu ? »

« Rất khác, đó cha. Nếu con nắm tay cha. Có gì
xảy ra cho con. Rất có thể con buông tay
cha. Nhưng nếu tay cha nắm tay con. Con biết,
dù bất cứ điều xảy ra. Cha sẽ không bao giờ
buông tay con ».

« Tay cha » trong truyện là « tay Chúa ».

Có Chúa ta còn lo sợ gì dù gặp bao khó khăn.

Ngày nào tháp chuông cũng đổ hồi :

Alleluia. Alleluia !

(Chút Gì Với Chúa. Sài Gòn. 2011. tr. 29)

PHONG TRÀO CURSILLO

Tại sao phải thuộc lịch sử của Phong Trào Cursillo?

- ♦ Công dân không biết lịch sử đất nước
thì không biết và không yêu quê hương.
- ♦ Con cái không thuộc lịch sử, gia phả của
tông tộc thì không biết họ hàng và
không yêu gia đình.
- ♦ Không biết lịch sử của Phong trào, làm
sao tin tưởng, yêu mến và dẫn thân
hoạt động, sống chết với Phong trào ?
- ♦ « Vô tri bất mộ »

Tư tưởng nào hướng dẫn việc thành lập Phong Trào ?

Tư tưởng chính là « **Tinh thần lên đường
đi hành hương** ».

Ta có thể phân tích sau:

- ♦ « Lên đường đi hành hương » tất nhiên
có thao thức, không bằng lòng về nếp
sống thiêng liêng hiện tại của mình và
mong muốn tìm ra một con đường đổi
mới để dẫn thân làm việc tông đồ.
- ♦ Cùng bước đi hành hương thì phải có
« tình huynh đệ ». Kề vai sát cánh tiến
tới mục đích là có một cuộc sống dâng
hiến để yêu mến Thiên Chúa và con
người.

Mục đích của Phong Trào Cursillo là gì ?

Từ đầu, mục đích của Phong trào là :

- ♦ Cùng nhau chia sẻ; học tập; hoạt động
- ♦ Để đưa người ta đến với Chúa Kitô. Và
mang Chúa Kitô đến với trần gian.

Muốn được vậy phải :

- ♦ Canh tân Hội Thánh.
- ♦ Canh tân đời sống thiêng liêng.
- ♦ Canh tân mục vụ.

(Đức Cố Hồng Y
PX Nguyễn Văn Thuận)

Số Táo Quân

Ngọc Hoàng bước ra, tay sửa lại áo mào, chuẩn bị tiếp Táo Cursillo : - « Không biết năm nay Cursillo làm ăn ra sao đây? Tết qua cả tháng rồi mà chưa thấy trình sớ lên cho ta. Năm ngoái đã không lên trình diện ta, vì ta bận bịu du xuân nên tha tội cho chúng. Năm nay mới nhận được mail của tụi nó hứa lên đúng giờ, vậy mà giờ này chưa thấy kèn trống gì ráo. Quân đâu, ra đầu ngõ coi có Táo nào lên chưa, kêu ra trình diện ta mau ! »

« Dạ ! » (Táo Lê Thanh yếu điệu bước vào kính cẩn bái Ngọc Hoàng)

Muôn tâu Ngọc Hoàng
Đại diện cả làng
Táo nữ Lê Thanh
Tướng vẫn lạnh chanh
Cung tiến Thiên đình
Báo cáo tình hình
Năm Khỉ mới qua
Xin báo qua loa
Để Táo dzề sớm...dzề sớm
đó nhe

Cha chả...
Năm nay Táo Nữ
Khuấy động Thiên Đình
Coi bộ tình hình
Âm thịnh dương suy
Ta trao chiếu chỉ
Lát nữa về trần
Bàn cùng Chủ Tịch
Kiếm Táo Nam nhi
Trình ta năm tới... nghe chưa ?

Dạ ...
Táo xin dồ đề
Khỏi phải lễ mễ
Những chuyện bên lề
Tổn công tổn sức
Ngọc Hoàng thêm tức
Mét với Chủ Tịch
Là đời em cũng ...tĩnh mịch
luôn đó à nhe !

Người nói dồ đề
gần tới giờ về
mà chưa sang sớ !
Ta sẽ tuyên bố
Một giờ Thiên Cung
Vạn giờ dưới thế
Tào lao chi để
Tới Giờ Dậu trùng

Về tới trần gian
Chồng người cũng không nhận ra
người nữa đâu đó

Ủa sao lạ vậy Ngọc Hoàng ? Đi có
mấy tiếng mà không nhận ra là sao ?

Vì lúc đó người đã trở thành mù già
chín chục rồi ! Ta đã nói rồi nếu nhầm
giờ trùng là « Một giờ Thiên Cung
bằng... Vạn giờ dưới thế mà ».

Táo hốt hoảng :

Hả ! thôi vậy Táo xin báo cáo gấp
rồi về liền.

Muôn tâu Ngọc Hoàng
Chuyện lớn trong năm
Là khoá ba lăm
Mới đầu tưởng năm
Sau thành hai chục
Nhờ sự thuận phục,
Chăm chỉ nguyện cầu
Của hàng trợ tá
Hãm mình quá xá
Kết bó hoa thiêng
Dâng Thầy Chí Thánh
đó Ngọc Hoàng à !

Khen thay trợ tá
Bền lòng sắt đá
Phó thác ơn trên
Nên được số hên
Là số ba lăm !

(Ta mà không bận chuyện Thiên Cung,
cũng xin ghi danh khóa này nữa đó).

Táo LT nhìn tướng tá Ngọc Hoàng từ trên
xuống dưới , rồi hỏi nhỏ :

- Nếu ghi danh, Ngọc Hoàng ghi khóa nào
dzậy ? Khóa Nam hay khóa Nữ ?

Ngọc Hoàng trợn mắt ngạc nhiên hỏi lại :
- Sao nhà người hỏi kỳ vậy ?

- Tại Táo thấy Ngọc Hoàng bận mào bào
đàn ông mà giọng nghe giống giọng gà mái
quá hà!

- Hừ, nhà người cứ đợi xem, lần tới ta ghi
danh rồi sẽ biết !

- Nè, Táo báo cho Ngọc Hoàng biết trước
nha : Hai khóa tới là khóa 37 và 38, chứ
hổng có khóa 37... rưỡi đâu đó nhe !

Hứ, người còn gì báo cáo nữa không thì lẹ lẹ lên, bộ muốn thành bà già chín chục hả ?

Dạ dạ, để Táo trình tiếp...

*Tiếp số ba lăm
Là con ba sáu
Các nàng sẵn máu
Sốt sắng di truyền
Dù được lệnh truyền
Khóa sổ ba mươi
Gần ngày kết thúc
Thánh Thần đốc thúc
Hai chị ghi thêm
Thành ba hai vị
Khóa sinh Nam Nữ
Sốt sắng học hành
Thánh Thần đánh động
Chia sẻ sứt sùi
Làm Táo cũng động lòng
hết sức luôn vậy đó.*

Táo sứt sùi rút khăn thấm nước mắt. Ngọc Hoàng thấy vậy tới an ủi :

*Đó là Ôn Thánh
Người hồng nên buồn
Mà phải vui lên
Dâng lời cảm tạ...mới đúng chớ !*

Táo còn báo cáo gì nữa không ? nói hết đi ta nghe rồi ... ta lấy phi thuyền đưa về sớm cho.

*Giờ vô chuyện khó
Mong ló cái khôn
Tờ báo Thông Tin
Linh xình ì ạch
Lạch cạch ít bài
Số nay đã lớn
Vượt quá hai trăm
Nhưng sao yếu quá
Thiếu bài quá xá
Có số tám trang
(Hay) hai tháng một kỳ
Nhiều người phân bì
Hỏi sao nghèo thế
Hạ thần kể lễ
Biên tập gặp ai
Cũng năn nỉ hoài
Anh qua chị lại
Xin đừng e ngại
Chịu khó viết bài
Trao đi gửi đến
Như lòng thương mến
Trước ở trong tim
Sau là nỗi niềm
Chia nhau ngọt đắng
Kẻ xa người vắng
Nhận lá thư tình*

*Chắc hẳn tâm linh
Dẫu có vô hình
Khải tấu Chúa Thiên
Ban nhiều nhân duyên
Mạnh lời chia sẻ
Cảm nghiệm mạnh nhẹ
Của mỗi con người
Nửa kiếp, cả đời
Dẫu có đi hoang
Vẫn là con Chúa...con Chúa...con
Chúa*

- Sao tự nhiên người cà lăm vậy?

- Dạ cà lăm vậy có nghĩa là chấm dứt rồi đó

- Vậy hả ? Vậy là hết rồi hé ! Nghe người kể mà ta thấy tội nghiệp Ban biên tập quá. Ở dưới đó ít bài chia sẻ, còn ta đây có biết bao điều thâm cung bí sử chất chứa trong lòng mà không biết thổ lộ cùng ai. Người về hỏi Ban biên tập có nhận đăng bài từ Thiên cung gởi về không thì cho ta biết, để ta trút bầu tâm sự nhe.

- Dạ Ngọc Hoàng.

- Thôi được rồi, ta thông cảm với nhà người, thân gái dậm trường lặn lội lên đây trình số. Về nói với chủ tịch, báo cáo còn thiếu nhiều lăm, nhưng ta cho qua để người về sớm, chứ ở thêm mấy phút nữa là thành bà già tội nghiệp người. Giờ Táo theo ta, ta kiếm cho cái dù thả xuống về cho lẹ !

- Ủa ! Sao hồi nãy Ngọc Hoàng nói cho phi thuyền đưa về mà ?

- Đi phi thuyền coi vậy chứ hay rất bất tử lăm, nhay dù cho chắc ăn !

(23 tháng chạp năm Bính Thân
'Thiên Đình' GXVN Paris
38 rue des Epinettes,
75017 Paris, France)

HỒNG ÂN CHÚA

Tình yêu thương của Thiên Chúa ban tràn ngập xuống con người không phân biệt địa vị cao sang, thấp hèn, tốt lành hay tội lỗi. Nhưng làm thế nào để nhận biết Hồng Ân của Chúa mà đón nhận và giữ gìn, rồi sau đó trao ban đến cho mọi người ? Sau khi được xem màn trình diễn « Táo... nữ Cursillo », tôi mạo muội chia sẻ câu chuyện ‘tưởng tượng’ giữa Ngọc Hoàng và táo quân như sau :

Có một táo quân kia khi đọc xong bài trình tâu thì không ngớt lời cảm ơn Ngọc Hoàng, vì nhờ ơn của Ngài mà mọi sự việc được tốt đẹp, nhưng không biết làm sao để gìn giữ những ơn đó được lâu dài ? Táo quân bèn xin Ngọc Hoàng chỉ dạy cho. Ngọc Hoàng ít khi được nghe ai nói hai chữ « giữ gìn » ơn huệ Ngài ban, mà chỉ thường nghe « cho thêm », « cho nữa » ! Ngài lấy làm vui mừng lắm, và trả lời :

- « Muốn gìn giữ ơn của ta thì trước tiên ngươi phải biết ơn của ta là gì ? Cũng như muốn gìn giữ, bảo quản một vật, người cần biết vật đó là gì chứ ! ». Táo suy nghĩ thì thấy ơn của Ngọc Hoàng rất là nhiều, rất là bao la, không kể hết được. Táo thưa vắn tắt : - « Dạ, khi hạ thần đói thì được Ngài cho ăn no, khi hạ thần lạnh thì Ngài cho mặc ấm, khi gặp chuyện khó, nghĩ không ra như đang đi trong bóng tối được Ngài dẫn dắt... ».

Nghe vậy, Ngọc Hoàng liền đưa cho táo quân một ngọn đèn, bình thường như những ngọn đèn trên bàn thờ, kèm theo lời nói rằng : - « Ta cho ngươi món này, làm sao ngươi cất giữ nó ? ». Táo quân đang chờ nghe lời chỉ dạy của Ngọc Hoàng, nhưng nhìn ngọn đèn thì nghĩ là bị lừa dối nên khó chịu ngay ! Tuy không dám bộc lộ những cử chỉ vô phép, táo bất mãn trả lời : - « Hạ thần hỏi thiệt mà Ngài lừa dối với hạ thần sao ? ».

Ngọc Hoàng ngạc nhiên :

- « Ta mà đi lừa với ngươi à ? ».
- « Chứ Ngài muốn thần làm gì với ngọn đèn nhỏ nhoi, yếu ớt này ? Chỉ cần một hơi thở nhẹ cũng đủ làm cho nó tắt... »...

Ngọc Hoàng nghiêm giọng nói : - « Ôn của ta cũng tương tự ngọn đèn này, nếu ai coi thường và khinh rẻ nó, thì nó trở nên nhỏ bé và tắt dần trong lãng quên ! Còn ai biết trọng dụng dùng để châm nó vào bếp thì sẽ có cơm no, mùa đông giá lạnh châm vào lò sưởi thì sẽ được ấm, đi trong đêm khuya bóng tối châm vào đuốc thì nó dẫn đường soi sáng lối đi ! ».

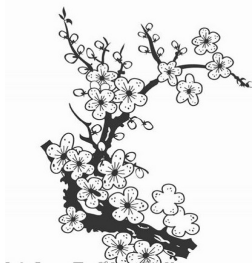
Lúc này táo quân cảm thấy sợ run cả người, vì đã trót lời khinh chê, coi thường ngọn đèn nhỏ bé kia. Vâng, tuy là tặng vật nhỏ nhoi nhưng thật là hữu ích cho đời sống của mình. Táo quân liền quì gối dập đầu để tạ tội với Ngọc Hoàng, và đưa hai tay lên nhận lấy « ơn » của Ngài. Táo hứa khi đem « ơn » về trần gian sẽ muốn thợ đóng một cái tủ kính chắc chắn mà cất giữ. Ngọc Hoàng gặng hỏi : - « Để làm gì ? ». Táo quân trả lời : - « Dạ, để khi nào cần thì đem ra dùng ! ».

Ngọc Hoàng nghiêm giọng :

- « Đó là cách dùng riêng tư cho mình, là sự ích kỷ. Ngươi sẽ khiến người chung quanh sinh ra lòng ganh tị, và lòng ganh tị sinh ra lòng tham ! Cái tủ kia được làm ra sớm muộn gì cũng bị đập bể, chắc chắn rằng ngươi không giữ được « ơn » của ta lâu dài. Chi bằng ngươi hãy châm ra cho nhiều ngọn đèn, và đem cho, tặng, biếu nhiều nơi. Ngươi sẽ loan truyền được nhiều hơi ấm, nhiều ánh sáng mà không sợ mất, vì nguồn gốc của nó là « ơn ban » thì sẽ được tặng lại mỗi khi bị tắt ! ».

(Joseph NHT * K.35)

Nhớ Tết Quê Nhà

Đứng trong khung cửa nhìn ngắm khoảng sân cỏ xanh mướt còn óng ánh sương đêm, tận hưởng chút hơi ấm của vạt nắng yếu ớt hiếm hoi xuyên qua khung kính rộng lớn vào một sáng đầu mùa Đông nơi xứ người lòng người tha hương thấm thía nỗi cô đơn của kẻ xa nhà, nhớ những ngày Tết đầm ấm trong gia đình với đầy đủ ông bà, cha mẹ, anh chị em trong căn nhà từ đường của gia đình Nguyễn Phụng tại Dalat. Hồi ấy anh chị em chúng tôi là những đứa cháu nội cưng của ông bà nội, tuổi đang lớn chỉ biết ăn ngủ chơi đùa và học hành cùng phá làng phá xóm...

Thế mà nay đã hơn 40 năm xa quê hương, gia đình tứ tán khắp năm châu. Tết đến nơi đây âm thầm lặng lẽ, không pháo nổ, không áo dài tha thướt đến từng nhà nhau thăm viếng chúc mừng, không có cái háo hức nhận được tiền mừng tuổi trong phong bao lì xì màu giấy đỏ, thơm mùi nhang in hình những con rồng, con phượng hay cành trúc từ những bàn tay yêu thương của các bác, các chú, cô dì... Cũng không còn bao giờ được cùng chị em và bạn bè hàng xóm thưởng thức cái cảnh ngồi quây quần canh thức nồi bánh chưng, (phải nói thùng bánh chưng thì đúng hơn) quanh bếp lửa bập bùng ngoài khoảng sân sau nhà, bếp lửa là ba cục đá to dùng chỉ dùng nấu bánh chưng vào dịp Tết, hay thỉnh thoảng vào mùa làm mứt mật, vừa chuyện trò thân mật, tâm sự đông dài...vừa ôm đàn ca hát... rôm rả cả một góc trời, vừa tí tách cắn hạt dưa...nhâm nhi vài lát mứt gừng cay cay...

Từ ngày mẹ tôi đoàn tụ gia đình ở Đức Quốc, năm nào chúng tôi cũng được thưởng thức lại cảnh Tết quê nhà. Một cảnh đào cắm trong chiếc bình sành màu xanh dương thật lớn, in hình ba ông Phúc Lộc Thọ râu dài, mặt tươi cười có ông cười híp cả mắt lại, cảnh đào chỉ là một cành cây khô, dáng thật đẹp, khéo vừa vặn với góc nhà nơi nó được trang trọng ngạo nghễ đứng sừng sững, cành khô nở những đóa hoa hồng đào bằng vải thật đẹp. Những phong bao giấy đỏ

có những câu chúc mừng năm mới và tiền lì xì. Chúng tôi, bấy con và các cháu của ông bà đều phải ăn mặc chỉnh tề áo dài tha thướt, con trai có thêm khăn đóng, từng đứa đến vòng tay chúc tết ông bà thì được tự tay hái một phong bao phúc lộc màu đỏ trên cây đào. Chúng tôi sung sướng và luôn cảm nhận được hạnh phúc tràn trề trong những ngày họp mặt đầm ấm này, nhất là nhìn những đứa cháu vui sướng cười toe toét khi mở phong bao nhận được tiền lì xì và ngọng nghịu đánh vần đọc những lời chúc bằng tiếng Việt thân yêu.

Để gởi cho các con sống tha hương không quên tục lệ quê nhà nên những ngày giỗ ba mẹ tôi đều lập bàn thờ tổ tiên rồi cả gia đình, các con cháu cầu nguyện xin Chúa thứ tha cho linh hồn người qua đời và cùng quây quần bên mâm cơm vừa kể về lịch sử người qua đời, ba mẹ tôi dài dòng kể tất cả những chuyện vui buồn, những cái tốt và cả những cái xấu để cho con cháu biết mà học thêm, cái gì tốt thì nên học, cái gì xấu không nên theo. Ngày Tết ba tôi cũng lập bàn thờ, soạn bài cầu nguyện xin Thiên Chúa cho quê hương thoát ách đô hộ độc tài đảng trị. Sau đó cùng nhìn lại một năm vừa qua từng tháng một để rút ưu khuyết điểm và những dự định chung cho cả đại gia đình.

Tôi nhớ, đến bữa cơm ngày Tết xưa, sau khi thưởng thức những món ăn, thì tới phần ông bà nội tôi ngồi trên hai chiếc ghế đặc biệt chạm trổ rồng phượng thật đẹp ở giữa nhà. Năm nào con cháu cũng phải tụ tập về nhà ông bà nội tôi vào ngày mùng một Tết để quây quần chúc Tết nhau và để ông bà được hạnh phúc nhìn đàn cháu chắt nội đông đúc. (ông tôi có 5 con trai, gần 40 đứa cháu nội). Xin cảm ơn tổ tiên gia tộc. Xin cảm ơn ông bà, bố mẹ luôn nghĩ đến sự gìn giữ những tinh hoa truyền thống linh thiêng và tốt đẹp của văn hóa Việt Nam bằng cách truyền lại cho con cháu những tập tục đẹp của quê hương yêu dấu đang dần dần mai một nơi xứ người./.

(Elisabeth Nguyễn)

Chút suy tư cuối năm

Những giây phút của năm Bính Thân đang dần khép lại, một năm với nhiều biến động xảy ra trên thế giới : chiến tranh, khủng bố, thiên tai, tị nạn...Hình ảnh những cái chết thương tâm trên truyền hình mỗi ngày lại ủa về trong tâm trí tôi ... Đứng trước những đau khổ của nhân loại, có lúc tôi đã thầm trách Chúa : « Lạy Chúa, tại sao Ngài im lặng ? Ngài ở đâu khi nhiều người chúng con phải đau khổ ? ». Nhưng khi nhìn lên Thánh Giá, tôi chợt nhận ra, chính con người đã gây đau khổ cho nhau, sao tôi lại trách Chúa ? Chúa vẫn ở đó, lặng lẽ bên cạnh để xoa dịu nỗi đau, chữa lành cho những bệnh nhân mà chính Ngài cũng xót xa. !

Tôi thức dậy đón những cơn gió se lạnh của những ngày cuối năm. Gió về cuốn theo những chiếc lá vàng rơi rụng đầy sân. Những chú chim non trên cành cao vẫn hót líu lo chào đón một ngày mới tươi vui. Mùa xuân, có lẽ đó là mùa của sự mong đợi, mùa của yêu thương. Mùa Xuân, người ta dành cho nhau trọn cả tình yêu thương và những câu chúc an lành.

Những ngày cuối năm, tôi cũng nhìn sâu vào tâm hồn mình. Một năm qua , hồng ân Thiên Chúa ban cho tôi thật lớn lao. Trước hết, đó là hồng ân sự sống. Ngay lúc này, tôi vẫn còn được bình an để có thể ngồi đây viết những dòng chia sẻ, gửi những " lá thư tình " cho báo Cursillo ; tôi vẫn còn được đi lại trên đôi chân của mình để gặp mặt bạn bè. Bên cạnh đó là những thành công, những niềm vui mà chính tôi hay những người thân của tôi đã được lãnh nhận. Và, vô số những món quà Chúa trao tặng mà đôi khi tôi chẳng để ý : một nụ cười, một lời an ủi động viên, một ánh mắt ấm áp hay một vòng tay ôm chân tình ,những chia sẻ về đời sống tâm linh mà người khác trao cho tôi. Chúa tế nhị và giàu lòng Thương Xót, Ngài chăm lo cho tôi từ những điều rất nhỏ bé và bình dị ấy. Thêm nữa, Ngài còn cho tôi được lớn lên, được cứng cáp hơn qua những khó khăn và thất bại trong hành trình Ngày Thứ Tư mà từ sau Khóa ba ngày tôi và các anh chị ở khắp nơi đang nắm tay nhau bước theo Thầy.

Hồng ân Chúa bao la là thế, còn tôi đã đền đáp lại cho Ngài được những gì ? Tôi phải nhìn nhận rằng, mình đã làm cho Chúa buồn nhiều hơn là vui. Biết bao đau khổ tôi gieo cho người khác chỉ vì bản tính yếu đuối mỏng giòn của tôi ; biết bao lần tôi đã thờ ơ và vô tâm với đau khổ của anh chị em mình ; biết bao lần tôi lỡ hẹn với Chúa, hứa mà chẳng giữ lời ! Lòng Sùng Đạo-Học Đạo-Hành Đạo của tôi hàng ngày có tiến triển hay cứ dậm chân tại chỗ và thậm chí còn thụt lùi Nhìn lại, tôi chỉ có thể dâng lên Chúa lời xin lỗi chân thành. Ước mong sao, những lỗi phạm này sẽ ít đi theo năm tháng, còn tình yêu nơi tôi sẽ lớn thêm mỗi ngày...

Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa đã cho con sống thêm một năm mới với muôn hồng ân và phúc lành của Chúa. Con cũng xin lỗi Chúa vì bao thiếu sót và lỗi phạm của con trong năm qua. con cũng xin dâng lên Chúa một năm mới đang đến, xin Chúa thánh hóa tư tưởng, lời nói và việc làm của con trong năm mới này. Mong rằng, năm mới đến, con sẽ sống tốt hơn, để có nhiều niềm vui và hạnh phúc . Xin Chúa đổ tràn muôn ơn lành hồn xác xuống trên con, gia đình con, Phong trào Cursillo, cho Giáo Xứ VN và cộng đoàn con cũng như trên toàn thế giới. Amen.

* * *

Thêm một ngày mới của mùa xuân...Bỗng đứng trong cái bình an nơi đây, tôi chợt nghĩ đến ngoài kia, nơi không thuộc về 'thế giới của tôi', vẫn có biết bao mảnh đời bất hạnh. Những trẻ thơ vẫn mặc những bộ đồ rách rưới lang thang kiếm chút đồ ăn. Những cụ già và cả những người vô gia cư vẫn nằm co ro trên đường phố, vĩa hè vì những cơn gió mang hơi lạnh của mùa đông. Chắc hẳn họ cũng thèm có một cái tết như bao người, được quây quần bên mâm cơm, được trao cho nhau những lời yêu thương. Đứa trẻ thơ khao khát được một bộ quần áo mới, một bao lì xì nhỏ. Họ vẫn luôn mang trong mình một tia hi vọng, ánh mắt họ nhìn vào những người đi đường như một lời cầu xin. Tôi đọc được điều đó trong mắt họ. Họ cảm thấy hạnh phúc bao nhiêu khi người đi đường quan tâm tới họ. Nhưng cũng lắm người vô tình lướt qua sự cầu xin của họ.

Xuân về, trong tim ai cũng có một ước nguyện cho riêng bản thân mình, cho gia đình và cho cả những người thân yêu. Quỳ trước Thánh Giá, nơi Chúa của tôi treo mình trên đó. Người đã đau khổ biết bao nhiêu khi lòng con người trở nên nguội lạnh. Tôi cảm nhận được rằng Người đang rất đau khi loài người mà Chúa thương không còn biết yêu thương nhau. Điều răn mới của Chúa dường như người ta lãng quên và bỏ mặc. Tôi ngược mắt nhìn lên Thánh Giá, thì thầm với Chúa: "Chúa ơi, một mùa xuân nữa lại về, con đã gặp biết bao nhiêu mảnh đời bất hạnh. Và con cảm nhận được rằng con may mắn hơn họ gấp nhiều lần. Xuân về, ai cũng khao khát được quay quần bên gia đình mình. ...Và bản thân con cũng vậy. Nhưng Chúa ơi, ngoài kia còn biết bao nhiêu mảnh đời bất hạnh. Con biết, con không thể làm gì nhưng Chúa thì có thể. Con chỉ xin Chúa một điều thôi, xin cho họ có một cái tết ấm êm và hạnh phúc. Xin cho họ niềm vui, cho họ được quan tâm để họ cảm nhận được rằng họ không cô độc trên thế giới này, Chúa nhé"

Lạy Chúa là Thiên Chúa của con, xin hãy nhắc cho con nhớ tất cả chúng con đều là con cái Chúa và đừng để con quên lời Chúa nói : « Điều gì chúng con làm cho người bé nhỏ nhất là làm cho chính Ta ». (Uyên Trang)

ỦNG HỘ PHONG TRÀO

C. Nguyễn Elisabeth	50,00 €
C. Bùi Thị Tuyết Lê	50,00 €
A. Nguyễn Quý Toàn	30,00 €
A.C. Nguyễn Hữu Nhơn	30,00 €
A.C. Nguyễn Tấn Louis	25,00 €
C. Phạm Công Sửu	30,00 €
Các anh chị ủng hộ ngày Tết Cursillo	378,00 €

TỔNG CỘNG : 593,00 €

Mùa Tình

*Khởi từ tro bụi Chúa thương,
Cho con sự sống, vẫn vương thế trần.
Có ngày vất vả phân vân,
Có giây phút nhận Hồng Ân tuyệt vời.
Đường đi con mãi chơi vơi,
Lòng Thương Xót Chúa chẳng ngại giữ gìn.
Mùa-Chay, hay ấy Mùa-Tình,
Tình Cha cao cả, công bình thứ tha.
Ngày qua, thêm lại ngày qua,
Xin cho Tình ấy nở hoa Nước-Trời.*

(Mùa Chay 2017 * K7)

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

TỈNH TÂM MÙA CHAY 2017

Phong Trào Cursillo Việt Nam Âu Châu sẽ tổ chức ngày Tỉnh Tâm Mùa Chay 2017 :

- ♦ vào thứ bảy 18.03.2017
- ♦ tại Eglise Saint Esprit,
186 avenue Daumesnil, 75012 Paris
(Métro Daumesnil).

Buổi sáng (từ 9g00 - 12g30) :
- Tỉnh tâm
- Nhận Bí Tích Hòa Giải

Buổi trưa (từ 14g00 - 18g):
- Đại Hội Ultreya
- Thánh lễ.

